

Minszkben

Magyar—szovjet orvosi napok

A Szociális és Egészségügyi Minisztérium, valamint a Szovjetunió Egészségügyi Minisztériuma közös szervezésében magyar—szovjet orvosi napokat rendeztek május 23—28. között Minszkben, a Belorusz Szocialista Köztársaság fővárosában. A husztagú magyar küldöttséget Illés Béla miniszterhelyettes vezette, aki partnereivel O. Scsepin szovjet egészségügyi miniszterhelyetessel folytatott tárgyalásokat.

A magyar orvosok 12 előadásban számoltak be a klinikai orvostudomány utóbbi 10 évben elért eredményeiről a Belorusz Akadémia különböző klinikáin, intézményeiben. A tudományos programnak szegedi aktualitása is volt: az egyik előadást Ribári Ottó egyetemi tanár tartotta a hal-

lászavító műtétekről, Szabó György egyetemi tanár pedig az állkapocspótlás korszerű lehetőségeiről beszélt. Mint ismeretes korábban mindketten a Szegedi Orvostudományi Egyetemen működtek, jelenleg pedig a budapesti Semmelweis Orvostudományi Egyetem Fül-Orr-Gége Klinikájának, illetve Szájsebészeti Klinikájának tanszékvezető tanárai. Egy harmadik előadásban Baradnay Gyula címzetes egyetemi tanár, a szegedi II. kórház általános sebészeti osztályának vezetője számolt be a szovjet és amerikai bélvarrógépekkel szerzett tapasztalatokról. A gazdag tudományos és kulturális rendezvényesorozat a magyar és szovjet fél rövid távú szakembercseréről szóló egyezménynek ünnepélyes aláírásával ért véget.

Papi békegyűlés

A Hazafias Népfront Csongrád Megyei Bizottsága, a megyei római katolikus papi békebizottság elnöksége, valamint a megyei egyházközi békebizottság tegnap, szerdán papi békegyűlést rendezett a béke barátságai hónap alkalmából. Nagy Tibor apát-kanonok megnyitóját követően Révész Mihály, az MSZMP Oktatási Igazgatósága filozófia tanszékének vezetője tartott előadást „Ember, erkölcs, béke” címmel, amelyben tájékoztatást adott az ez év februárjában Békéscsabán megrendezett ideológiai konferencia tapasztalatairól. Zárszót Horeftosz Kristóf plébános, az egyházközi békebizottság titkára mondott. A papi békegyűlésen hirdették ki, hogy Mucza Béla algyői plébános a békemozgásban végzett tevékenységéért emléklapot kapott.

Megkérdeztük

Tart-e még az „útlevélroham”?

A nyár az utazások, szabadságolások ideje, az eddigi gyakorlat szerint ilyenkor az útlevélért sorban állók száma igencsak megszaporodik. Mennyiben módosul ez a helyzet idén az új útlevélrendezések bevezetésével? Többek közt ezt kérdeztük Madarász Mihály örnagytól, a városi rendőrkapitányság igazgatásrendészeti osztályának vezetőjétől. Az alkalmat fölhasználtuk arra is, hogy január elseje óta gyűjtött tapasztalataikról érdeklődjünk.

— Mennyire szaporodtak meg feladataik az utazási könnyítések bevezetésével? — kérdeztem Madarász Mihályt.

— Tavaly, amikor még csak szocialista országokba érvényes útlevelek kiadására volt jogosultságunk —, útlevelet és határátlépési engedélyt egész évben összesen 53 ezret adtunk ki. Idén, csupán május végéig 34 ezer világútlevelet és 15 ezer határátlépési engedélyt küldtünk el, vagyis öt hónap alatt csaknem a teljes 87-es mennyiséget.

— Hogy győzték ezt a munkát?

— Öröndetes tény, hogy októberben az új kapitányság épületébe költözhattunk. Itt dolgozók is jobb körülmények között végezhetik munkájukat, és ügyfeleink is sokkal nagyobb fogadótérbe érkezhettek. A régi, Moszkvai körüti épületünkben nem tudtuk volna elvégezni ezt a feladatot.

— Budapestén bevezették, hogy a tanácsoknál is van ügyfélfogadás útlevélügyben. Szegeden nem lenne ez hasznos?

— Ahhoz is nekünk kellene ügyintézőt adni, tehát nem járnánk jobban sem mi, sem a lakosság. Még egyszer hangsúlyozom: az új kapitányságon megfelelő körülmények között, és ami ugyancsak fontos: viszonylag kis várakozási idővel tudjuk

kiszolgálni ügyfeleinket. Az útlevélkérelem beadására fordítandó időt tovább csökkentik, hogy nálunk mindenféle szükséges okmány helyben kapható, amit nem sok helyen sikerült megoldani az országban.

— Mikor volt a legtöbb dolguk az elmúlt öt hónapban?

— Január végén volt a csúcspont, akkor naponta több, mint ezer útlevélkérelmet adtak be hozzánk. Ez a szám később 7-800 körül állandósult.

— Jön a nyár, az utazások ideje. Számítanak újabb rohamra?

— Azt hiszem, az utazások könnyítésével megszűnik az eddig szokásos nyári roham, s a kérelmek száma tartósan magas, de nem kiugró lesz. Hozzáteszem: ki-sebb, átmeneti rohamokat olyankor élünk át, amikor elterjed, hogy fölemelik az útlevélilletéket. Nyugodtan mondhatom, erről jelenleg nincs szó.

— Jelenlegi feladatukkal milyen munkatempóban tudnak megbirkózni?

— Feszítettel. Időnként, ha szükséges, kettő helyett három, vagy négy ablaknál is fogadjuk az embereket. Örömmel és őszintén mondhatom, hogy kollégáim a rájuk nehezedő nagy teher ellenére sok dicsőreket kapnak udvarias és lelkiismeretes munkájukért.

— Tudom, hogy papíron 30 nap az útlevél, 14 nap a népszerű nevén „kishatár” ügyintézési ideje. De valójában hány nap múlva kap útlevelet, aki beadja a kérelmét?

— Útlevelenként 20-25, határátlépési engedéllyel 10-12 nap a jelenlegi földolgozási időnk.

— Több nyilatkozatban hallottam: Budapestén tíz nap alatt kapnak útlevelet az emberek. Miből adódik ekkora különbség? Lehet-e

Szegeden is rövidíteni a várakozást?

— Budapestén automatikus a földolgozás, közvetlen a kapcsolat egy számítógépes rendszerrel. Ezzel szemben nálunk „kézi ügyintézés” van, s amíg ez így marad, örülünk ha a 30 napos határidőt, néhány nappal tudjuk rövidíteni. Belső hírek szerint a megyeszékhelyeken is megteremtik az automatikus földolgozás gépi hátterét.

— Van azonban sürgősségi díj. A plusz kétszáz forintért hány nap alatt válalják az útlevél kiadását?

— Három-négy nap. De hangsúlyozom, hogy ezt a lehetőséget csak indokolt esetben lehet igénybe venni — például sürgős családi ügy esetén —, s nem arról van szó, hogy aki hozza a plusz kétszáz forintos bélyegget, automatikusan részesülhet ebben az előnyben.

— Korábban a beadott útlevélkérelmek számát említette. Mennyi ebből az, amit el kellett utasítani?

— Pontosan megmondom: a csaknem ötvenezer igényből huszonöt határátlépési engedélyt és negyvenkilenc útlevélkérelmet utasítottunk el. Ez a szám azért is ilyen alacsony, mert az új jogszabály konkrétan leírja a kizáró okokat, s így aki biztat benne, hogy nem kaphat útlevelet, nem dob ki ötszáz forintot az ablakon. A pénz ugyanis — a korábbiakkal ellentétben — elutasított kérelemnél nem utaljuk vissza.

— Mi volt a fő ok, az elutasított esetekben, ami miatt nem kaptak az illetők útlevelet?

— Az, hogy büntetőeljárás folyik ellenük, illetve még nem mentesültek korábbi büntetésük hátrányos következményei alól. — fejezte be beszélgetésünket Madarász Mihály.

Balogh Tamás

Új üdülési szabályzat

Június 1-jén életbe lépett a szakszervezetek új üdülési szabályzata, amely lényegében valamennyi központi előírást megszüntet és az alapszervezetekre bízta a beutalások intézését. Megszűnik tehát az a központi előírás is, amely szerint eddig egy-egy személy évente legfeljebb egyszer, főszabályként kétszer kaphatott kedvezményes beutalót, külföldi üdülésben pedig legfeljebb 3 évenként vehetett részt. Például egy-egy nyugdíjas eddig abban az esetben sem kaphatott egy éven belül két beutalót, ha egyébként az üdülőben — elő- vagy utószobában — lett volna hely. A központi előírásoktól eddig is el lehetett ugyan térni, de ehhez külön engedély kellett, ami sok huzavonával és papírmunkával járt.

Az új szabályzat szerint az üdültetés rendjét ezen túl az alapszervezeti szakszervezeti bizottságok dolgozzák ki, a helyi adottságoknak megfelelően ők döntenek a beutalók szétosztásáról, többé semmiféle kötelező szabály nem írja elő, hogy ki hányszor mehet üdülni egy bizonyos időszak alatt. A belföldi térítési díjak — immár harmadik esztendeje — változatlanok, de az alapszervezetek szabad kezét kaptak ahhoz, hogy lehetőségeikhez mérten dolgozóiknak milyen további kedvezményt adnak.

A körzeti tévé élén

Vezetői váltás

Amiről már többször hírt adtunk, tegnap formálisan is bekövetkezett: Regős Sándor, a Magyar Televízió Szegedi Körzeti Stúdiójának vezetője ünnepi keretek között, stúdióértekezleten leköszönt, és átadta helyét Bán Jánosnak, a televízió korábbi főmunkatársának, a népszerű Hatvanhat műsoraihoz ismertnek. Az átadás-átvételt hivatalos pillanatait megtisztelte jelenlétével Bereczky Gyula, az MSZMP KB tagja, a Magyar Televízió elnöke és Koncz János, a megyei pártbizottság titkára.

Napra pontosan tíz esztendővel ezelőtt mutatkozott be szegedi kollégáinak Regős Sándor, aki tegnapi rövid búcsúbeszédében az eltelt évtized szépségeiről, harcairól és tanulságairól szólt. Hangoztatta: ma sem tud attól a gondolattól szabadulni, hogy olyan munkát végeznek a tévések, amilyenért tízmillió ember fizetne, ha csinálhatná. Tehát van presztízse és éppen ezért óriási a felelőssége ennek a szakmának.

Bereczky Gyula a magyar televíziózás egészében igyekezett elhelyezni a szegedi stúdiót. Megújulás, fordulat és reform kell, hogy jellemezze a televíziót is — mondotta —, erre mutat irányt a pártértekezlet. A

magyar sajtóban az elmúlt egy esztendőben politikailag, erkölcsileg példamutató helyet foglalt el a televízió, hiszen minden politikai csoport szerette volna kisajátítani, de megmaradt a centrumban — értékelt a televízió elnöke. Ebből következően a feladat is: értelmezni, hogyan kell érteni 1988-ban a kétfrontos harcot.

Koncz János a szegedi tévétörténet néhány eseményét fölillantva szólt a pártbizottság és a stúdió munkakapcsolatáról. A tömegtájékoztatás fórumai egyre bővülnek — mondta a párttitkár —, így egyre szükségesebb, hogy ésszerű együttműködés alakuljon ki az írott és az elektronikus sajtó között. A stúdió munkájának értékelésére egyébiránt rövidesen visszatér a megyei párt-vb.

Bán János annak a friss fölfedezésének adott hangot, hogy a körzeti televízió közvetlenebbül szólhat, min a központi, de a néző nagyobb kritikával is fogadhatja a produkciót. Éppen ezért lesz szükség tudatosságra, szervezettségre és fegyelemre.

Az ünnepi értekezlet végén Bereczky Gyula átadta a Magyar Televízió ajándékát Regős Sándornak, aki kulturális újságíróként folytatja pályafutását.

D. I.

Érints meg és menj

Színes, szinkronizált amerikai film. Írta: Alan Parry. Fényképezte: Richard H. Kline. Zene: Sylvester Levay. Rendezte: Robert Mandel. Főbb szereplők: Ajani Nayou, Michael Keaton, Maria Conchita Alonso.

Nehéz manapság egy élsportoló élete. Nemcsak arra gondolok, hogy újabban már lépkuskával is vadásznak rájuk a Dunán, mint ha nem volna elég mindenféle szaglászó újságíró különböző eltussolt bűnügyek, jóindulattal elintézték különböző balhékat után nyomozva; szegény élsportolónak még azon is gondolkodnia kell, mi lesz vele néhány év múltán, mivel köztudottan nem a mosónők balnak igazán korán, hanem ők öregednek ki túl gyorsan. Szörnyű dilemmák elé kerülnek: butikot nyissanak-e majd, vagy netán bo-

rozót, esetleg hivatalibb, magyarul, jó sok utazással járó pozíciókban próbálják megkeresni szegény kis kényerüket, hasznosítván minden bizonnyal roppant magasfokú vendéglátó-ipari és egyéb szakképzettségüket, esetleg a többszörösen alulfizetett sportvezetői státust vállalják, s imígyen ugyan mi legyen belőlük: vezető edző, szövetségi kapitány, vagy netán technikai igazgató. Tényleg borzasztó.

Hát még Amerikában. Képzeliük csak el. Robert Mandel filmjének hőse egy nagymenő jégkorongozó, első pillantásra szakasztott Rózsa Gyuri meg Tony Curtis, sajátos elegyben, a megtévesztésig. Eme ifjú úr mindjárt a kezdet kezdetén ismeretségbe kerül a másik főhőssel — ki életkorban úgy tíz körül van.

És innentől kezdve az örökbecsű Bud Spencer óta már minden sinen van.

Új film

Adott, erősen barna bőrű fiúcska egyébként tökéletesen arcátlan kis csirkefogó, vétkeit pedig csak tetőzi, hogy az ebadatán meglehetősen csinos, szép, fekete mamája is van. Ettől fogva még egészen kezdő kommerszfilm-kedvelők is beláthatják: a jenkai élsportoló végzettsége tulajdonképpen már beteljesedett.

És így lőn.

A hokis teszi a dolgát, tehát a kötelező konfliktusok és átmeneti meghökölések után szép rendesen karolja föl a barna bőrű ebadtát és a mamát, „mikor kinek mi jár”-alapon, legvégül pedig a kölkök idősebb haverjai képében megjelenő, Szükség-szerű Legfőbb Rossz előírás szerint legyőztetve, ügynökséget nyit a mamának. (Jó tanács a honiaknak: lám, Amerikában így csinálják.)

Domonkos László

Hittel és szakértelemmel

Hosszú évekig élvezhettük Sinkó György érdemes művész telten zengő basszusát a szegedi opera-előadásokon. Négy éve napjait teljes egészében a tanításnak szenteli, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola szegedi tagozatának vezető tanáráként.

— Hogyan lesz az opera-énekesből tanár?

— Ez nem egészen így történt, hiszen én a főiskola megalakulása óta tanítok, tehát hosszú ideig az operaelőadás mellett dolgoztam itt óradíjasként. Ez sokszor nagy megterhelést jelentett, de ha igazán szeretünk valamit, és azt hittel csináljuk, nem annyira fárasztó. Én pedig örömet leltem abban, hogy olyan tehetségeket bocsáthattam újtukra, mint Mohos-Nagy Éva, Laczó András, Tas Ildikó. Vámoos Éva és az athéni Callas-verseny helyezette. Temesi Mária. Nyugdíjba vonulásom után még 10—15 alkalommal felléptem, mostanában kitölti napjaimat a tanítás. Heti 22 órában van, az ének mellett módszertan, kamarazene, anyagismeret és gyakorlati tanítás.

— Milyen a kapcsolata a színházzal?

— Ha valaki egyszer megérezte a masztiks szagát, megízlelte a siker örömeit, azt nem tudja elfelejteni. Ha nem lehet belőlről, hát kívülről figyelem az ott folyó munkát, bérletem van, meg nézek minden operabemutatót. Oberfrank Géza, a színház főzeneigazgatója a főiskolán színpadi gyakorlatot tanít. Nagyszerű pedagógus, sokat segít abban, hogy tanítványaim biztonságosabban mozogjanak a színpadon.

Beszélgetés Sinkó Györggyel

— Miben más egy ilyen intézményben a tanár-diák kapcsolat, mint más főiskolákon?

— Nem elég a hallgató hanganyagát felmérnem és ahhoz jól megválasztanom a dolgokat, áriákat, az egész embert meg kell ismernem, mert csak így segíthetem a tehetség kibontását. A művészember érzékeny, vigyázni kell rá, óvatosan lehet bánni vele. Kapcsolatom a tanítványaimmal sokkal személyesebb és mélyebb, mint amilyen ez más felsőfokú intézményben lehetséges. A végzés után is figyelemmel kísérem útjukat. Mostani végzősöm, Farkas Lilla Szeged város ösztöndíjasaként folytatja majd tanulmányait az Akadémián, a másik tanítványomat, Frankó Tündét pedig neveztem a bécsi Belvedere operaénekes versenyre, amely júliusban lesz. Volt növendékeimmel élő a kapcsolat: ha tanácsot kérnek segíték, ha tudok, elmegyek próbáikra.

— A nyári hónapokban pihen, vagy akkor is van mit tenni?

— Komoly felkészülés előzte meg a magánének szakos tanárjelöltek államvizsgáját, amely tulajdonképpen egész estét betöltő koncert lesz. Nagy öröm számunkra, hogy Gregor József, akivel évtizedes barátság köt össze, elvállalta az egyik jelenetben Falstaff szerepét, egy másik Falstaff-részletet pedig Oberfrank Géza színpadi beállításában adunk elő. A nyári hónapokban végzős tanítványaimat készítettem fel a továbblépésre — és már újra itt a szeptember.

Sinkó György művészeti tanítványai által tovább élő a zene iránti szeretetét, művészi elhivatottságát átörökíti, pedagógiai módszereivel követendő iskolát teremt.

Két növendékének pénteken este 7-kor kezdődik az államvizsgakonzertje, az intézet Lenin körüti termében.

Gresó Erzsébet

„Zöldek kuckója” Opusztaszeren

A Szegedi Révai József Általános Iskola természetvédő szakköre úgy emlékezett meg a madarak és fák napjáról, hogy zárófoglaltatkozását egybekötötte is iskola egész napos opusztaszeri kirándulásával. A tegnapi, szerdai kirándulás igazán nagyszabású programot,

vidám vetélkedést és egyben környezetvédelmi „tanórát” is biztosított a gyerekeknek. A diákok megszervezték a „Zöldek kuckóját”. Játékos hangvételű gyermekrajzokkal földszített óriás plakát toborozta tagjai közé az iskola minden tanulója.